

Прокуратура України
КИЇВСЬКА ОБЛАСНА ПРОКУРАТУРА

6-р. Лесі Українки, 27/2, м. Київ, 01601 факс: (044) 286-16-48
e-mail: prok@kobl.gp.gov.ua, web: kobl.gp.gov.ua
Код ЄДРПОУ 02909996

№ _____

На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Київ

«21» травня 2025 року

Керівник Київської обласної прокуратури Крим Максим Юрійович, розглянувши матеріали кримінального провадження №22023000000000678 від 03.07.2023 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись положеннями ст. 2, 36, 42, 276, 277, 278, 278, 481 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Могутовій Наталії Григорівні, 01.10.1961 року народження, громадянці України, уродженці м. Макіївка, яка зареєстрована за адресою: м. Донецьк, вул. Куйбишева, буд. 8, адвокату Ради адвокатів Донецької області,

про те, що вона підозрюється у колабораційній діяльності у формі добровільного зайняття громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Згідно з преамбулою Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» збройна агресія Російської Федерації (далі – РФ) розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств РФ, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24.02.2022 переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, РФ чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань РФ, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони РФ, підрозділів та спеціальних

формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам РФ, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, а також за допомогою окупаційної адміністрації РФ, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні РФ самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 11.05.2014 окупаційною владою «Донецкой Народной Республики» проведено незаконний референдум, на який винесено питання про підтримку «Акта о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой Народной Республики», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення псевдодержавного утворення «Донецкая Народная Республика».

14.05.2014 представниками нелегітимного органу «Верховный Совет Донецкой Народной Республики» прийнято «Закон «Конституция Донецкой Народной Республики», яким визначено правовий устрій «Республіки», гілки влади, що поділяються на законодавчу, виконавчу та судову, та органи державної влади, до яких входить «глава Донецкой Народной Республики», «Народный Совет Донецкой Народной Республики», «Совет Министров Донецкой Народной Республики».

Частинами 1, 2 ст. 80 «Закону «Конституция Донецкой Народной Республики» від 14.05.2014 визначено, що: «Правосудие в Донецкой Народной Республике осуществляется только судом. В Луганской Народной Республике действуют Верховный Суд Донецкой Народной Республики и иные суды, полномочия, порядок образований и деятельность которых определяются законом Донецкой Народной Республики».

На виконання вказаних приписів «Закону «Конституция Донецкой Народной Республики» 17.08.2014 «Совет Министров Донецкой Народной Республики» приймає «Положение о Военных Судах Донецкой Народной Республики» № 27-1 та 22.10.2014 «Постановление «О создании судебной системы» №40-1 і «Постановление «О судебной системе» № 40-2.

При цьому органи державної та місцевої влади України і бюджетні установи згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 07.11.2014 № 595 припинили свою діяльність на вказаних територіях і переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Верховною Радою України 15.04.2014 прийнято Закон України № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі – Закон № 1207-VII), за яким перебування підрозділів ЗС РФ на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (у тому числі окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 07.04.2014.

З метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України, РФ та світовою спільнотою, «Указом»

Президента РФ Путіна В.В. від 21.02.2022 № 71 визнано псевдодержавне утворення «Донецкая Народная Республика» суверенною та незалежною державою.

24.02.2022 приблизно о 05 год Президент РФ Путін В.В. оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

У зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією РФ проти України Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год 30 хв 24.02.2022 строком на 30 діб, який надалі неодноразово продовжувався, востаннє – до 07.08.2025.

Згідно з ч. 1 ст. 1 Закону № 1207-VII тимчасово окупована РФ територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

За п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 1¹ Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація РФ – сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасова окупація РФ територій України, визначених ч. 1 ст. 3 Закону № 1207-VII, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для РФ жодних територіальних прав.

Крім того, ч.ч. 2, 3 ст. 9 Закону № 1207-VII встановлено, що будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом. Будь-який акт (рішення, документ), виданий органами та/або особами, передбаченими ч. 2 цієї статті, є недійсним і не створює правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акта цивільного стану.

Таким чином, ураховуючи викладені вимоги Закону № 1207-VII, так звані нормативно-правові акти окупаційних сил та окупаційних адміністрацій РФ у частині, що стосується України, є нікчемними та не створюють жодних правових наслідків, зокрема такі, якими незаконно створено псевдодержавні утворення, судові, правоохоронні органи та органи місцевого самоврядування.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 27.09.2022 окупаційною владою псевдодержавного утворення «Донецкая Народная Республика» проведено незаконний референдум, на якому розглядалося питання про вступ «Донецкой Народной Республики» до складу РФ на правах суб'єкта РФ, рішення якого було заздалегідь відомим і підконтрольним РФ, що надалі стало формальною підставою для прийняття незаконного рішення про включення до

складу РФ території Донецької області на правах суб'єкта Федерації.

30.09.2022 між РФ та представником нелегітимного псевдодержавного утворення «Донецкая Народная Республика» підписано «Договор между Российской Федерацией и Донецкой Народной Республикой о принятии в Российскую Федерацию Донецкой Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта» та утворення у складі РФ нових суб'єктів, який вже 04.10.2022 ратифіковано Федеральним законом РФ від 04.10.2022 № 372-ФЗ, а 05.10.2022 цей «Договір» набрав чинності.

Державною Думою РФ 04.10.2022 прийнято «Федеральный конституционный закон «О принятии в Российскую Федерацию Донецкой Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта – Донецкой Народной Республики» № 5-ФКЗ.

Разом з тим, 30.12.2022 представниками окупаційної адміністрації «Народного Совета Донецкой Народной Республики» прийнято «Конституцию Донецкой Народной Республики» як суб'єкта РФ.

Частиною 2 ст. 13 «Федерального конституционного закона «О судебной системе Российской Федерации» від 31.12.1996 № 1-ФКЗ передбачено, що порядок наділення повноваженнями голів, заступників голів, інших суддів касаційних судів загальної юрисдикції, апеляційних судів загальної юрисдикції, верховних судів республік, окружних, обласних судів, судів міст федерального значення, судів автономної області і автономних округів, районних судів, військових і спеціалізованих судів, арбітражних судів округів, арбітражних апеляційних судів, арбітражних судів суб'єктів РФ і спеціалізованих арбітражних судів встановлюється відповідним федеральним конституційним законом і федеральним законом про статус суддів.

На виконання приписів ч. 5 ст. 6 Закону РФ від 26.06.1992 № 3132-І «О статусе судей в Российской Федерации» Президент РФ у двомісячний термін з дня отримання необхідних матеріалів призначає суддів федеральних судів, а кандидатів у судді Верховного Суду РФ представляє для призначення Раді Федерації Федеральних Зборів РФ або відхиляє подані кандидатури, про що повідомляється Голові Верховного Суду РФ.

Також ст. 75 «Конституции Донецкой Народной Республики» від 30.12.2022 передбачено, що «правосудие в Донецкой Народной Республике осуществляется только судом. В Донецкой Народной Республике действуют федеральные суды общей юрисдикции, федеральные арбитражные суды и мировые судьи Донецкой Народной Республики».

Надалі так званім Федеральним Законом РФ від 03.04.2023 № 85-ФЗ «О создании судов Российской Федерации на территории Донецкой Народной Республики и о внесении изменений в отдельные законодательные акты Российской Федерации», відповідно до «Федерального конституционного закона от 04.10.2022 № 5-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Донецкой Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта – Донецкой Народной Республики», «Федерального конституционного закона от 28.04.1995 № 1-ФКЗ «Об арбитражных судах в Российской Федерации» та «Федерального конституционного закона от 31.12.1996 № 1-ФКЗ «О судебной системе Российской Федерации», створено систему судів на території псевдодержавного утворення «Донецкая Народная Республика»,

зокрема незаконно створено «Верховный суд Донецкой Народной Республики», юрисдикцію якого поширено на Донецьку область, що перебуває під тимчасовою окупацією РФ.

Діяльність указанного суду на виконання приписів «Постановления Пленума Верховного Суда Российской Федерации от 19.09.2023 № 29 «О дне начала деятельности федеральных судов на территории Донецкой Народной Республики» розпочато 21.09.2023 (юридична та фактична адреса: площа Правосуддя, буд. 1, м. Донецьк).

Однак, відповідно до ч. 1, 2 ст. 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюють виключно суди. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються.

За ч.ч. 1, 2 ст. 125 Конституції України, судоустрій в Україні будується за принципами територіальності та спеціалізації і визначається законом. Суд утворюється, реорганізовується і ліквідовується законом, проект якого вносить до Верховної Ради України Президент України після консультацій з Вищою радою правосуддя.

Згідно зі ст. 19 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 №1402-VIII суд утворюється, реорганізовується і ліквідовується законом. Проект закону про утворення, реорганізацію чи ліквідацію суду вносить до Верховної Ради України Президент України після консультацій з Вищою радою правосуддя. Порядок здійснення відповідних заходів, пов'язаних з утворенням, реорганізацією чи ліквідацією суду, визначається законом про утворення, реорганізацію чи ліквідацію такого суду.

Частиною 7 ст. 147 вказаного Закону передбачено, що у разі неможливості здійснення правосуддя судом з об'єктивних причин під час воєнного або надзвичайного стану, у зв'язку зі стихійним лихом, військовими діями, заходами щодо боротьби з тероризмом або іншими надзвичайними обставинами може бути змінено територіальну підсудність судових справ, що розглядаються в такому суді, за рішенням Вищої ради правосуддя, що ухвалюється за поданням Голови Верховного Суду, шляхом її передачі до суду, який найбільш територіально наближений до суду, який не може здійснювати правосуддя, або іншого визначеного суду.

Крім того, ч.ч. 1-3 ст. 9 Закону № 1207-VII встановлено, що державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Таким чином, судові органи, які створені на тимчасово окупованій території не у спосіб, передбачений Конституцією та законами України, вважаються незаконними.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» адвокат - це фізична особа, яка здійснює адвокатську діяльність на підставах і в порядку, що передбачені цим Законом.

Частиною 1 ст. 3 цього Закону передбачено, що правовою основою діяльності адвокатури України є Конституція України, цей Закон, інші законодавчі акти України.

Згідно з ч. 1 ст. 4 вказаного Закону адвокатська діяльність здійснюється на принципах верховенства права, законності, незалежності, конфіденційності та уникнення конфлікту інтересів.

Установлено, що Могутова Н.Г. з 28.12.1993 на підставі свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю № 169, виданого Донецькою обласною кваліфікаційно-дисциплінарною комісією адвокатури згідно з рішенням від 28.12.1993 № 2, є адвокатом та обліковується в Раді адвокатів Донецької області до цього часу.

Незважаючи на зобов'язання щодо неухильного додержання Конституції та законів України, у громадянки України Могутової Н.Г., яка перебувала на тимчасово окупованій території Донецької області, у не встановлений досудовим розслідуванням час та місці (встановити не виявилось можливим), але не пізніше 14.08.2023, виник і сформувався стійкий умисел, спрямований на зайняття посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території Донецької області.

Після початку окупації у 2014 році ЗС РФ населених пунктів Донецької області, реалізуючи свій злочинний умисел на зайняття посади в незаконних судових органах на тимчасово окупованій території Донецької області, громадянка України Могутова Н.Г. добровільно брала участь у суспільно-політичному житті окупованої території, підтримувала самопроголошені республіки та перебувала на різних посадах в органах окупаційної адміністрації РФ на території Донецької області.

Реалізуючи свій злочинний умисел на зайняття посади в незаконних судових органах на тимчасово окупованій території Донецької області, Могутова Н.Г. на підставі указу «Главы Донецкой Народной Республики» від 17.03.2016 №71 обійняла посаду «судьи Верховного суда Донецкой Народной Республики» та почала здійснювати правосуддя від імені «ДНР», протиправно приймати судові рішення, в тому числі щодо притягнення громадян України до відповідальності за співпрацю з державними органами України, призначаючи їм покарання у вигляді позбавлення волі, тим самим сприяти представникам рф у проведенні підривної діяльності проти України.

У подальшому в період часу з 17.03.2016 по 2018 рік, точна дата досудовим розслідуванням не встановлена, Могутову Н.Г. призначено «председателем Военного Трибунала Верховного Суда Донецкой Народной Республики».

Продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел спрямований на зайняття посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території Донецької області, Могутова Н.Г., перебуваючи на посаді «председателя Военного Трибунала Верховного Суда Донецкой Народной Республики», у приміщенні так званого «Верховного суда Донецкой народной республики», розташованого за адресою: м. Донецьк, Калінінський район, вул. 50 Гвардійської Дивізії, буд. 17, використовуючи матеріально-технічну базу суду, власні теоретичні знання і практичні навички, діючи відповідно до прийнятих керівництвом окупаційної адміністрації «ДНР» нормативно-правових актів терористичної організації «ДНР» неодноразово брала участь у засіданнях

«Верховного Суда Донецкой Народной Республики» в якості головуючої судді при розгляді судових справ.

Крім того, продовжуючи виконувати свій злочинний умисел Могутова Н.Г., приблизно 16.10.2018 (більш точний час під час досудового розслідування не встановлено), перебуваючи у Калінінському районі м. Донецька, а також у приміщенні так званої «Судебной палати по м. Донецька, а також у приміщенні так званої «Судебной палати по арбитражным делам Верховного Суда ДНР», за адресою: м. Донецьк, Калінінський район, вул. 50 Гвардійської Дивізії, буд. 17, приймала участь у публічних заходах, які проводились представниками окупаційних засобів масової інформації щодо встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, підтримки рішень та дій держави-агресора, окупаційної адміністрації держави агресора, про що 16.10.2018 викладено відеозапис у мережі Інтернет на відеохостингу YouTube під назвою «Брифинг Председателя Военного Трибунала Верховного Суда ДНР Натальи Могутовой».

У подальшому, Могутова Н.Г., у 2023 році, але не пізніше 14.08.2023 (більш точну дату досудовим розслідуванням не встановлено, установити не виявилось можливим), діючи з прямим умислом та усвідомлюючи протиправний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, всупереч врегульованим законодавством України суспільним відносинам у сфері національної безпеки України, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, добровільно погодилась на пропозицію невстановлених досудовим розслідуванням осіб із числа представників окупаційної адміністрації РФ зайняти посаду голови в незаконному судовому органі «Верховный суд Донецкой Народной Республики», створеному на тимчасово окупованій території Донецької області.

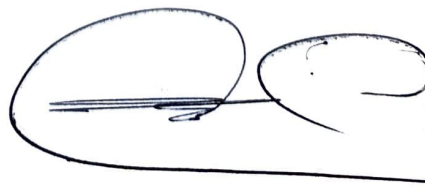
Як наслідок, Указом Президента РФ Путіна В.В. від 14.08.2023 № 607 «О назначении судей федеральных судов и о представителях Президента Российской Федерации в квалификационных коллегиях судей субъектов российской Федерации» Могутову Н.Г. призначено на посаду «судьи Верховного суда Донецкой Народной Республики» на шестирічний строк повноважень.

Надалі, будучи призначеною на посаду голови зазначеного незаконного судового органу, перебуваючи в його приміщенні, розташованому за адресою: площа Правосуддя, буд. 1, м. Донецьк, Могутова Н.Г. приступила до виконання своїх безпосередніх обов'язків.

За вказаними вище обставинами Могутова Н.Г., будучи громадянкою України, 14.08.2023 добровільно зайняла посаду судді в незаконному судовому органі «Верховный суд Донецкой Народной Республики», створеному на тимчасово окупованій території Донецької області.

Таким чином, Могутова Наталія Григорівна, своїми умисними діями, що виразились у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному судовому органі, створеному на тимчасово окупованій території, вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Керівник
Київської обласної прокуратури

Максим КРИМ

Крім того, згідно зі ст.ст. 42, 277 КПК України підозрюваному роз'яснені його процесуальні права:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України,

а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту –

мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги,

в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися

їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження

та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю,

що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури

або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра

не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною

або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача

за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

Про повідомлення підозри мені повідомлено та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрювана: _____ /

_____ /
(підпис) (прізвище та ініціали)

«___» год «___» хв «___» _____ 20__ року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Прокурор відділу Київської
обласної прокуратури**

Іванна КОЗЛОВСЬКА